

KNJIGI NA POT

Spomin je kot življenje – raznolik in nepredvidljiv. Da ga lahko ohranimo, moramo skrbeti zanj, ga negovati. In kaj je lepšega kot to, da ga zapišemo in mu omogočimo živeti večno?

V tej knjigi so zbrani spomini, ki niso le del avtorjev samih, temveč so brez dvoma povezani z mnogimi, ki smo kdajkoli prestopili prag Univerze v Ljubljani. Prikazujejo svet tistih, ki so z njo dihal, jo usmerjali, nemalokrat branili, predvsem pa pomembno vplivali na njen razvoj. Skozi osebne izpovedi rektorjev Univerze v Ljubljani pridobimo pomemben uvid v funkcijo rektorja.

V prvem študijskem letu 1919/1920, ko je bila Univerza v Ljubljani ustanovljena, je bilo nanjo vpisanih 942 študentov, v letošnjem študijskem letu jih je okrog 36.000. Univerza je skozi svoj obstoj rasla in vloga rektorja je bila ves čas ključna. S ponosom lahko rečem, da so bile vsem rektorjem Univerze v Ljubljani skupne naslednje lastnosti: pogum, povezovalni duh, trdna volja ter želja po napredku in prepoznavnosti naše univerze doma in v svetu.

Čeprav je v evropskem merilu mlada univerza, se Univerza v Ljubljani uvršča na najuglednejše akademske lestvice in med najboljše univerze na svetu. Smo univerza s številnimi pridobljenimi

evropskimi projekti, naše fakultete in akademije uspešno sodelujejo z okoljem, raziskovalci so mednarodno priznani in študenti žanjejo uspehe na mednarodnih tekmovanjih. Smo torej prepoznana, mednarodno odprta in odlična raziskovalna univerza, ki ustvarjalno prispeva h kakovosti življenja. Da smo prišli tako daleč, ni samoumevno. O tem jasno govori zgodovina, katere časi nam niso bili vedno naklonjeni, vedno pa smo verjeli, da zmoremo. Brez jasne vizije in znanstvenoraziskovalne miselnosti, ki so jo imeli že njeni ustanovitelji, med katerimi je bil tudi prvi rektor Univerze v Ljubljani matematik dr. Josip Plemelj, Univerze v Ljubljani morda danes sploh ne bi bilo ali pa vsaj ne v takšni obliki.

Z Univerzo v Ljubljani sem povezan že od študijskih let in prepričan sem, da nihče od nas, rektorjev, Univerze ni oziroma je ne bo mogel nikoli zares zapustiti. Ko nam je bila dana naloga voditi tako pomembno institucijo, je ta postala del nas. Nikoli nam ne bo vseeno za njeno prihodnost, njene nadaljnje poti in vedno jo bomo podpirali. Ob stoletnem jubileju najstarejše in največje univerze v Sloveniji so spomini rektorjev Univerze v Ljubljani zato zagotovo dragocena zapuščina in zakladnica visokošolskega izobraževanja naše domovine.

Prof. dr. Igor Papič

44. rektor Univerze v Ljubljani